

terne eller at oprette nye Bomme, og man vilde ligesuldt have denne Opgave for Die, netop naar den hele nye Ordning er indtraadt, at faae disse Bomme staaende afveien. Om dette vil kunne skee ved en virkelig Overenskomst mellem de forskjellige Berettigede, er sikkert nok altid meget tvivlsomt, men det maa dog erindres, at derved heller ikke ubelufkes, at dette Spørgsmaal, hvis det viser sig, at en Overenskomst ikke kan opnaaes paa billige Vilkaar, kan finde sin Afgjørelse ved en Lov herfra. Det er netop denne Veie, man tidligere er gaaet; man har gennem en Lov ophevet Bommene i Fyen i 1851, og Bommene i den øvrige Deel af Sjælland i 1854, og, hvis jeg ikke mindes meget feil, blev det netop under Forhandlingen om dette sidste Lovforslag meget stærkt fremhævet lige overfor det Ønske, man naturligviis nærede om efterhaanden ogsaa at gjøre det af med Bommene paa gamle Kjøbenhavns Amt, at dette havde særlige Vanskeligheder paa det daværende Stadiet, og at det burde opsættes til det Tidspunkt, hvor en heel ny Ordning af Veivæsenet forelaa. Nu troer jeg, at vi virkelig befinde os paa et saadant Punkt.

Jeg skalde selvfølgelig ansee det for meget ønskeligt, behageligt og tilfredsstillende i det Hele taget, om man under denne Sag ikke blot vilde skaffe gamle Kjøbenhavns Amt et aldeles retfærdigt og billigt Tilbud til de forøgede Udgifter, som den forestaaende Ordning medfører, men med det Samme ogsaa vilde sørge for at faae Bommene hævede overalt og den sidste Rest af dem til at forsvinde, men jeg har ikke selv kunnet gjøre Noget i denne Retning, og, efter hvad den ærede Ordfører har udtalt, har Udvalget befundet sig i en lignende Vanskelighed. Det har meent, at det ikke kunde gaae an at omordne dette Forhold, uden at indhente nærmere Oplysning fra vedkommende Kredse, som vilde komme til at betale, og det har ikke havt Leilighed til at see, hvorledes man skalde bære sig ad med det Paalæg, der maatte gjøres paa disse forskjellige Districter, som ganske sikkert maatte have deres Andeel af den Byrde, som Bomindtægten Ophævelse vilde medføre, thi de friggjøres derved ligefrem for de Ubegneligheder, som følge

af dette Forhold. Kunde man naae til et Resultat i saa Henseende, vilde det vistnok være det meest Tilfredsstillende for Alle, men kan man det ikke, maa det opsættes til en senere Afgjørelse enten ved en virkelig Overenskomst, hvilket vilde være det Ænskeligste og Behageligste, eller, hvis dette mislykkes, ved en særlig Lov om Ophævelsen af Bommene i gamle Kjøbenhavns Amt, en Lov, der sluttede sig til de to særlige Love, som ere givne iforveien. Dette kan dog imidlertid ikke forhindre, at man her ligeoverfor Overgangen fra Veikassen til Amtets Kasse ved Indenrigsministerens Medhjælp kom til en Beslutning om at give en saadan passende Sum aarligt til gamle Kjøbenhavns Amt, at Byrden ikke — aldeles i Strid med, hvad der er skeet med de andre Amtet, — paa en søkelig Maade kom til at gaae ud over gamle Kjøbenhavns Amts Hartkorn. Skalde heller ikke dette lykkes — jeg troer, at der ved 3die Behandling vilde være Leilighed til at gjøre Skridt i saa Henseende — vil der selvfølgelig ikke være Andet end at gjøre ind i den Nødvand, som Udvalget har aabnet, at oprette flere Bomme og forhøje Bomindtægterne; men jeg tilstaaer, at jeg baade for min egen Skyld og for Andres Skyld — ikke blot for deres, som kom til at betale Bompengene, men ogsaa for deres, som skalde være med til at decrettere Oprettelsen af nye Bomme, vilde ansee dette for et meget bellageligt Resultat.

Indenrigsministeren: Den ærede Ordfører har allerede antydet, at jeg er i Overensstemmelse med Udvalget, naar det har foreslaaet, at Ringløbing Amts Gjæld fuldstændig estergives, og jeg kan her ikke tilbageholde den korte Bemærkning, at det ærede Medlem, som nu satte sig, ganske vist opgjorde Ringløbing Amts Balance meget for gunstigt, men det er et Punkt, som jeg helst overlader den ærede Ordfører at berigtige. Jeg opfatter dette Amts Stilling saaledes, at dets forøgede Udgifter ved Estergivelsen ville blive meget ubehagelige, men at der ikke kan være Tale om nogen directe Binding derved. — Jeg skal ikke modsætte mig Vindringsforslagene under Nr. 3 og 4, skjøndt det rigtignok forekommer mig, at der ikke er saa stærke Grunde, som tale for Estergivelsen